

Stairway to heaven

Wis en waarchtig een hele eer dat ik in deze rubriek mag staan. Maar absoluut terecht, want mijn woonsituatie is niet bepaald doorsnee. En dat heeft alles te maken met de prachtige trapconstructie aan de buitenkant van onze flat. Mijn 'stairway to heaven'.

Laat ik me eerst eens voorstellen: mijn naam is Hugo en ik was 1,5 toen Liduine Boonekamp zich over mij ontfermde. Binnen een jaar verhuisden we naar deze flat in de Dukaatstraat in Nijmegen op twee hoog. Met de nadruk op hoog. Weliswaar schreef de Gelderlander ooit 'Hugo is een held', maar zo voelde het niet altijd. Poeh, u wilt niet weten wat voor angsten ik heb uitgestaan op die trap.

Terug naar de verhuizing. Al snel boog Liduine, de schat, zich over een plan om mij mijn vrijheid van komen en gaan te verschaffen. Dagenlang timmerde en verfde ze aan een goed doordacht concept. Ze gebruikte stevig, roestvrij materiaal en zette het mooi in de lak. Ten slotte monteerde ze de constructie samen met haar broer grondig aan de muur.

En toen begon het avontuur: de eerste keer zette ze me op het onderste plateau'tje en praatte me tegen de muur omhoog. Ook bovenaan op het balkon moedigde iemand me allervriendelijkst aan. Halverwege echter ben ik omgedraaid: mij te steil! Toen Liduine uiteindelijk zelf bovenaan ging staan, kreeg ik toch de geest. Vanaf die tijd kon ik het zelf.

Mooi uitzicht

Het werd mijn toegangs- en vluchtroute, alias zonneterras. U moet weten, de zigzagtrap kent bij elke bocht een plateau'tje. En niets is heerlijker dan 's ochtends een plateau'tje af te dalen en daar te gaan zitten soezen in het zonnetje. Verder gluurde ik in een ondeugende bui ongegeneerd bij de onderbuurman naar binnen en liet ik mij graag toespreken door vertederde voorbijgangers. Bovendien, een uitzicht op de vogels dat je van daaruit hebt!

Toch was het soms ook ploeteren op die trap. Kijk, die kleine veldmuisjes nam ik natuurlijk soepel mee naar boven. Ik kreeg dan wel systematisch op mijn kop van Liduine, dat was wat minder. Maar de talloze keren dat ik grote dode vogels mee de trap op sjouwde waren wel pure fitness. Toen ik wat ouder werd heb ik dat dan ook maar gelaten. Überhaupt vond ik het de laatste tijd steeds lastiger worden om via de trap te gaan. 14 jaar is voor een kater toch ook een hele leeftijd.

Redding

Ten slotte moet vermeld dat de trap ooit mijn levensredding is geweest. Ik was nog jong en Liduine stond op het balkon haar vriend uit te zwaaien. Terwijl ik over de balustrade nietsvermoedend aan kwam lopen, sloeg ze me al zwaaiend per ongeluk de diepte in. Ik kon ternauwernood mijn klauwen in het bovenste

'Bungelend tussen hemel en aarde ontsnapte ik aan de dood'

plateautje slaan. Bungelend tussen hemel en aarde ontsnapte ik aan de dood. Ze redde me bij mijn nekvel, een geluk bij een ongeluk.

Maar helaas, alle leven is uiteindelijk eindig. En zo kwam afgelopen zomer mijn tijd om letterlijk de 'stairway to heaven' te beklimmen. Deze keer was er géén ontsnappen aan.

Ik laat de trapconstructie graag na aan mijn eventuele opvolger en hoop dat die er evenzo van zal genieten als ik in de afgelopen 12 jaar. ●

Boven: De kattentrap in de Dukaatstraat in Nijmegen.